

Kız ve Ada Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ada Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Maya tekneden inip vahŖi bir adaya ayak bastı. Hava tuz ve iek kokuyordu. YeŖil bir kanvas sırt antası taşıyor, kolunun altında bir defter tutuyordu. Sarı tiŖörtünde bir tilki baskısı vardı ve kırmızı spor ayakkabıları keŖfe hazırdı. Burada hangi hayvanların yaŖadığını merak etti. Ada sırlarla dolu görünüyordu.

Ada korucusu Bayan Lee, Maya'yı sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. Haki bir üniforma giymiş, boynunda dürbün asılıydı. "Özel adamıza hoş geldin," dedi. "Buradaki her bitki ve canlı önemlidir." Maya dikkatle dinledi. Defterini açtı ve her kelimeyi yazdı. Bu harika bir macera olacaktı.

Maya kıvrımlı bir patika boyunca yürüdü. Minik meyveli çalılar ve ağaçlarda şarkı söyleyen kuşlar gördü. Aniden küçük bir tilki bir kayanın arkasından başını uzattı. Gri-kahverengi tüyleri, pas rengi kulakları ve ucu beyaz bir kuyruğu vardı. Bir kulağı hafifçe büküktü. Tasarisından minik mavi bir etiket sarkıyordu. Maya sevinçle nefesini tuttu.

Tilki önce utangaçtı. Maya'yı koyu badem gözlerle izledi. Maya hiç kıpırdamadan oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Merhaba küçük tilki," diye fısıldadı. Tilki başını yana eğdi. Sonra minik bir adım attı. Maya elini uzattı. Tilki elini kokladı ve gür kuyruğunu salladı. Arkadaş olacaktı.

Adı Pip olan tilki, Maya'yı gizli bir yere götürdü. Kır çiçekleriyle dolu küçük bir çayırdı burası. "Çok güzel!" dedi Maya. Pip çimenlerde oynadı, kelebekleri kovaladı. Maya güldü. Defterine yazdı: Ada tilkisi çayırları sever. Pip'in bükük kulağı ve mavi etiketiyle bir resmini çizdi.

Bayan Lee, Maya ile Pip'i ayırda buldu. "Görüyorum ki ada tilkimizle tanışmışsın," dedi. "Ada tilkileri özeldir. Yalnızca burada, bu ıssız adada yaşarlar. Kırılgan bir ekosistemin parçasıdırlar." Maya sordu: "Ekosistem nedir?" Bayan Lee açıkladı: "Birbirine bağılı bitki ve hayvan topluluğudur."

Bayan Lee, ada tilkilerinin ekosisteme nasıl yardım ettiğini gösterdi. Böcekler ve küçük meyveler yiyerek tohumları yayıyorlardı. Onlar olmasa bazı bitkiler yok olabilirdi. "Ama ada tilkileri tehlikelerle karşı karşıya," dedi Bayan Lee. "Fırtınalar, hastalıklar ve yeterli yiyecek olmaması. Yardımaımıza ihtiyaçları var." Maya kaşlarını çatı. Bir şey yapmak istiyordu. "Ben ne yapabilirim?" diye sordu.

Bayan Lee gülümsedi. "Öğrendiklerini paylaşabilirsin. Başkalarına yaban hayatını nasıl koruyacaklarını anlat." Maya okuldaki arkadaşlarını düşündü. Bir sunum yapabilirdi. Pip sanki onaylıyormuş gibi kuyruğunu salladı. Maya defterini açtı ve plan yapmaya başladı. Resimler çizecek ve bilgiler yazacaktı. Herkese ada tilkilerinin neden önemli olduğunu gösterecekti.

Ada kulübesine dönen Maya sunumu üzerinde çalıştı. Pip'i ucu beyaz kuyruğu ve bükük kulağıyla çizdi. Ekosistemi ve her bitkinin, her canlının neden önemli olduğunu yazdı. Ada çiçekleri ve kuşlarının renkli resimlerini ekledi. Arkadaşlarının bu yerin ne kadar özel olduğunu görmesini istiyordu. Konuşmasını yüksek sesle prova etti.

Pip, Maya'yı pencereden izledi. Çizimlerine meraklı görünüyordu. Maya ona kendi resmini gösterdi. "Bak Pip! Bu sensin!" dedi. Pip başını yana eğdi ve kuyruğunu salladı. Maya güldü. İşyle gurur duydu. Ama biraz da heyecanlandı. Arkadaşları dinleyecek miydi?

Sunum günü geldi. Maya sınıfının önünde durdu. Kalbi hızlı atıyordu ama derin bir nefes aldı. Pip'in posterini kaldırdı. "Bu bir ada tilkisi," dedi. "Vahşi bir adada yaşarlar. Küçüktürler ama önemlidirler." Sesi net ve neşeliydi. Onlara kırılgan ekosistemi anlattı.

Maya, ada tilkilerinin tohumları yayarak bitkilerin büyümesine nasıl yardım ettiğini açıkladı. Adanın kuşları ve çiçeklerinin resimlerini gösterdi. "Ama ada tilkilerinin yardıma ihtiyacı var," dedi. "Doğayı temiz tutarak ve hayvanlara saygı duyarak yaban hayatını koruyabiliriz." Arkadaşları dikkatle dinledi. Theo elini kaldırdı. "Nasıl yardım edebiliriz?" diye sordu. Maya gülümsedi. "Başkalarına anlatarak başlayabiliriz."

Theo sırtıttı ve tilki şeklindeki rozetini işaret etti. "Tilkileri severim!" dedi. "Ben yardım edeceğim!" Diğer arkadaşları da başlarını salladı. Çöp toplayacaklarına ve doğaya iyi davranacaklarına söz verdiler. Bayan Lee gururla alkışladı. "Harika iş, Maya!" dedi. "Küçük seslerin bile kırılğan bir ekosisteme sahip çıkabileceğini gösterdin." Maya mutlu oldu. Sunumu bir fark yaratmıştı.

Pip, Bayan Lee'nin bacaklarının arkasından başını uzattı. O da izlemeye gelmişti. Maya onu nazıkçe kucağına aldı. "Bu Pip," dedi. "O benim arkadaşım." Sınıf alkışladı. Theo sordu: "Adayı ziyaret edebilir miyiz?" Bayan Lee başını salladı. "Evet, ve onu korumaya yardım edebilirsiniz." Maya, Pip'e sarıldı. Ada macerasını asla unutmayacağını biliyordu.

Maya ve arkadaşları bir plan yaptı. Diğer sınıflara mektuplar yazacaklardı. Ada tilkilerinin posterlerini çizeceklerdi. Herkese doğayı sağlıklı tutmayı hatırlatacaklardı. Maya defterine yazdı: Küçük sesler büyük fark yaratabilir. Pip'e baktı. Pip kuyruğunu salladı ve Maya'nın elini yaladı. Ada tilkisinin her zaman arkadaşları olacaktı.

O akşam Maya, Bayan Lee ile oturup gün batımını izledi. "Bana öğrettiğin için teşekkür ederim," dedi Maya. Bayan Lee gülümsedi. "Sen de başkalarına öğrettin. Yaban hayatını böyle koruruz—birlikte." Maya adaya baktı; vahşi ve güzeldi. Her bitkinin ve canlının önemli olduğunu biliyordu. Ve tıpkı Pip gibi doğaya her zaman sahip çıkacağına söz verdi.